

des medført, at der nu er et meget stort flertal her i Tinget, der vil stå bag lovgivningen om Teknologirådets arbejde i fremtiden.

Det er glædeligt, det anerkender jeg, og jeg takker de ordførere, der siden førstebehandlingen er indgået i et meget konstruktivt samarbejde om at sikre teknologirådgivningen i Danmark et godt parlamentarisk grundlag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 109 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 7 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 233: Forslag til lov om ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet og lov om offentlig mobilkommunikation (GSM-mobilnet).

Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 20/4 95. Første behandling 28/4 95. Betænkning 18/5 95. Anden behandling 24/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 113 stemmer (S, V, KF, SF, FP, RV og CD) mod 5 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 234: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Vilkår for fællesantennelanlæg m.v.).

Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 20/4 95. Første behandling 28/4 95. Betænkning 18/5 95. Anden behandling 24/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 114 stemmer (S, V, KF, SF, FP, RV og CD) mod 5 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 151: Forslag til lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder.

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 18/1 95. Første behandling 24/1 95. Betænkning 9/5 95. Anden behandling 11/5 95. Tillægsbetænkning 24/5 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Jeg skal først sige, at det er en ganske udmærket lov, og vi er glade for at kunne være med til at stemme den igennem, men vi vil gøre opmærksom på, at SF har stillet et ændringsforslag, som vi støtter meget varmt, om, at man ikke laver udbudskrav, som er strammere end dem, der er dikteret af EU.

Jeg har før gjort opmærksom på det, og siden andenbehandlingen har vi med ministerens svar fået konkretiseret, at når det drejer sig om hjemmehjælpsopgaver, forebyggende sundhedsopgaver og forskellige former for efteruddannelse, så er det sådan, at kommunerne med den her lov nu kan hjælpe hinanden med disse opgaver. Det synes vi er vældig fornuftigt, men som loven er skruet sammen i øjeblikket, så betyder det, at to kommuner ikke kan hjælpe hinanden, uden at der åbnes op for, at f.eks. ISS eller Falck har retmæssig adgang til at byde og eventuelt underbyde på opgaven og på den måde få den. Det synes vi er en meget dum udvidelse, og derfor anbefaler vi varmt, at man stemmer for SF's ændringsforslag.

Så vil jeg sige, at vi er meget glade for regeringens tilsagn – som er givet i et rettelsesblad til tillægsbetænkningen – om, at der nu laves en bred undersøgelse vedrørende udlicitering, så man ikke bare henholder sig til det, der for øjeblikket er i gang inden for Indenrigsministeriets og Finansministeriets ressort, men også er klar over, at der er brug for en helt almen undersøgelse af erfaringerne med udlicitering i kommuner og amter. Det er vi meget tilfredse med.

Men jeg vil også gerne sige – og jeg er ked af, at finansministeren ikke er her – at jeg synes, konsekvensen af at sige, at der er brug for sådan en undersøgelse, selvfølgelig må være, at man indrømmer, at man ikke længere skal forcere udliciteringen. Jeg synes derfor, at regeringen straks burde trække tvangsudliciteringscirkulæret tilbage; det vil sige det cirkulære, der gælder inden for statens område, hvor man påtvinger alle statsinstitutioner at sende de opgaver, som det overhovedet er muligt, i udbud. Jeg synes, det er forkert at opretholde den tvangsudlicitering, når man har erkendt, at der er brug for en nærmere undersøgelse, inden man går videre ad den vej.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 14 stemte for, 97 imod.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Forhandling

Anne Baastrup (SF):

Ændringsforslaget blev nu forkastet, og jeg vil derfor benytte mig af lejligheden til at få ministeren til her fra talerstolen at tilkendegive, hvilke konsekvenser tjenesteydelsesdirektivet har for det fremtidige udbud.

Sagen er jo den, at tjenesteydelsesdirektivet er delt op i to grupper, hvor man i den ene gruppe er forpligtet til at udbyde i hele EF, mens man i den anden gruppe kun er forpligtet til at informere. Jeg føler derfor et klart behov for, at ministeren her fra talerstolen tilkendegiver, om dette lovforslag rent faktisk for Danmarks vedkommende betyder en udvidelse af tjenesteydelsesdirektivet i forhold til de i øvrigt gældende regler.

Else Winther Andersen (V):

Nu er vi så ved målstregen, nemlig ved tredje behandling af lovforslaget om kommunal produktion, og jeg kan da godt sige, at Venstre bestemt ikke er blevet venligere stemt over for dette lovforslag siden førstebehandlingen. Det kan aldrig være en kommunes opgave at skulle producere med borgernes penge som den risikovillige kapital.

Jeg vil også godt gentage, hvad jeg tidligere har sagt: Når kommunerne går ind i en produktion, fordi de – som de siger – har en overkapacitet, så er det ikke det, kommunerne skal. De skal derimod gå ind og sælge de eventuelle entreprenørmaskiner og så overlade erhvervslivet arbejdsopgaverne.

Det er jo sådan, at hvis man ikke udliciterer en opgave eller giver den i udbud, så ved man heller ikke, om det er den rigtige pris, den udføres for. Kravet om kalkulation af omkostninger ved den kommunale erhvervsvirksomhed er jo ingen garanti mod, at der ikke i den grad er

konkurrenceforvridding og ulige konkurrence, for aftalen kommunerne imellem kan jo foregå fuldstændig uden udbud, og den kan indgå i en lukket bytteøkonomi upåvirket af markeds-mæssige overvejelser.

Det er nok også det, EU er blevet opmærksom på; der er godt nok ikke kommet nogle overordnede bemærkninger til lovforslaget, som det ligger nu, men Kommissionen har jo i den grad anmodet om at få nogle spørgsmål om lovens anvendelsesområde yderligere belyst – specielt omkring kalkulationsreglerne – inden de bliver fastsat i en kommunal bekendtgørelse.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, regeringen påtager sig et stort ansvar ved at gennemføre den her lov uden at have afklaret tingene i forhold til EU. Danmark er jo et af de lande, som har været mest hidsig til at beskytte egne industrier, og jeg er derfor glad for, at fru Karin Riis-Jørgensen har rejst spørgsmålet om dette her i EU, for det ser altså lidt mærkeligt ud, at vi nu begynder at lave en konstruktion, der kan betyde en indirekte offentlig subsidiering. Det vil andre lande være meget mistænksomme over for.

Jeg vil godt ud fra disse bemærkninger spørge indenrigsministeren – som der også er blevet stillet krav om det fra EU – om man vil få forelagt det regelsæt, det vil komme til at dreje sig om, og som loven skal virke under, inden den bliver sat i værk.

Det er jo regelsæt, som vi har efterlyst flere gange, men som det aldrig er lykkedes at få frem.

Bendt Bendtsen (KF):

Når Folketinget i dag vedtager loven om amters og kommuners udførelse af arbejder for hinanden, så er det et vigtigt princip om kommunalfuldmagten, som bliver brudt, for man går ind og driver erhvervsvirksomhed med skatteydernes penge i ryggen. Fra konservativ side har vi tordnet imod dette forslag, og jeg må i dag gentage, at der på det her område er en afgrundsdyb forskel mellem det, regeringen mener, og det, som Det Konservative Folkeparti mener.

Forslaget vil betyde nedlæggelse af private arbejdspladser og et større volumen i den offentlige sektor. Loven vil skabe et ugenomsigtigt indre kommunemarked til skade for den fri prisdannelse på de eksakte områder. Vi stiller også i dag på baggrund af den løbende debat, som har præget pressen i den seneste tid,

spørgsmål ved, om loven i sidste ende er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Dette er ikke borgerlig politik, og jeg har noteret mig CD's ordfører fru Sonja Albrinks kommentarer i pressen ved førstebehandlingen af forslaget, så loven kommer ikke til at overleve længe med en borgerlig regering.

Under udvalgsarbejdet har vi søgt at få slået nogle kendsgerninger fast med hensyn til reglerne for udbud. Set fra vores side er selve kalkulationsbestemmelserne meget, meget uklare, og vi har fra konservativ side noteret os, at Europa-Kommissionen i forbindelse med sit møde med Indenrigsministeriet den 23. maj 1995 har anmodet om en nærmere belysning af lovens anvendelsesområde og de regler om omkostningskalkulation, som vil blive fastsat i en kommende bekendtgørelse.

Det var netop de samme problemer, vi løb ind i under udvalgsarbejdet, hvor vi har søgt af få afdækket kalkulationsreglerne. Samtidig har vi noteret os, at Europa-Kommissionen vil være indstillet på at fremkomme med sine eventuelle bemærkninger til kalkulationsreglerne, så man kan tage højde for disse ved udarbejdelsen af bekendtgørelsen.

Jeg skal afslutningsvis spørge ministeren om følgende: Vil ministeren forelægge regelsættet om kalkulationsbestemmelserne til godkendelse i Konkurrencerådet eller Udliciteringsrådet? Det er et klart spørgsmål, og jeg forventer et klart svar. Tak.

Poul Nødgaard (FP):

Der er nok ikke noget at sige til, at SF og Enhedslisten jubler i dag, når der skal trykkes på knapperne, for her får de gennemført et forslag, som er en af deres mærkesager: Jo flere opgaver, der er placeret i den offentlige sektor, jo bedre. Så jeg forstår godt den begejstring, de to partier har i dag, og som de allerede har givet udtryk for, men jeg synes alligevel, at jeg vil gøre de samme to partier opmærksom på følgende:

Hvem er det, der bliver Sorteper i det her spil? Jo, det er dansk erhvervsliv, for det er det, der kunne have udført opgaverne. I stedet for sørger man nu for – godt hjulpet af en socialistisk regering – at få draget flere og flere opgaver over i det offentlige og dermed unddrage dansk erhvervsliv nogle gode opgaver, men det er tilsyneladende sådan, Danmark skal regeres de næste 3 år eller noget i den retning. Vi kan så

håbe, at der kommer et valg meget før, så vi kan få gjort op med al den her socialisme.

Jeg vil godt sige, at der er en anden ting, som jeg – bl.a. fordi jeg også selv bevæger mig i den kommunale verden – ser som noget meget væsentligt, for lovforslaget lægger op til, at én amtskommune overgiver en masse opgaver til en anden amtskommune, og så vil jeg godt spørge dem, der er så ivrige tilhængere af det her forslag, om følgende:

I det tilfælde, hvor den ene amtskommune bliver træt af, at den anden laver opgaverne, der kan man formentlig sige sin kontrakt med den pågældende amtskommune op og så selv begynde at lave opgaverne. Det har hidtil været sådan i den kommunale verden, at man ikke er forfærdelig glad for at afskedige nogen, så det store spørgsmål er nu, om det ikke er sådan, at den amtskommune, der ikke længere laver opgaver for en anden amtskommune, og som står med en masse folk, en masse maskiner og så videre, vil finde forskellige opgaver til de folk, der nu ikke længere kan være beskæftiget med at udføre opgaver for en anden amtskommune?

Hr. Klaus Hækkerup ryster på hovedet, og det skal han gøre som god socialdemokrat, for så passer det ikke, hvad hr. Nødgaard siger! Men det passer, og det er sådan, det kommer til at foregå. Nu kan vi prøve at vædde fem flade rødspætter på, at når det her kommer til udførelse, så vil det præcis ende på den måde, som jeg står her og siger.

Jeg synes, vi skal sige til Folketinget: Det er en dårlig lov den her; det er en videreførelse af den lov, som De Radikale stod i spidsen for for nogle år siden, og som gør, at kommunerne kan gå ind i aktieselskaber, der laver erhvervsvirksomhed osv.

Det er nøjagtigt en form for videreførelse, og det er den vej, man vil med Danmark, hvor man simpelt hen vil have så meget arbejde som muligt udført af det offentlige. Læg mærke til, at det er det system, man mere eller mindre har forladt i det Østeuropa, som SF i hvert fald indtil for et par år siden så højt op til. Det er dét system, man ønsker, og man indfører det ene efter det andet her i Folketinget – bl.a. altså denne lov.

Jeg advarer på det skarpeste imod, at man vedtager loven, og kan kun sige, at vi meget nøje vil følge, hvad der kommer til at ske, når loven er vedtaget.

Holger Graversen (S):

Jeg havde ikke tænkt mig at sige så meget, for det er jo en tredjebehandling, og der har været sagt utrolig meget omkring lovforslaget – ikke mindst af ideologisk art.

Hvis man skulle tro Venstre og De Konservative, ja, så føler man sig hensat til tiden før murens fald. Vi er i gang med at indføre socialisme om ikke noget værre i det danske samfund. Man siger, at nu får kommuner og amter mulighed for at drive erhvervs politik med skatteydernes penge i ryggen. Må jeg spørge de to partier: Betragter man al kommunal virksomhed og virksomhederne i amtskommunerne på denne måde? Er det overflødig? Kunne man privatisere det hele? Er det en meget, meget centralistisk tankegang, der lægges for dagen, ønsker man egentlig at afskaffe det kommunale selvstyre?

Man taler så meget om besparelser i det offentlige. Når vi så stiller forslag om en mulighed for at spare på ressourcerne og hjælpe hinanden, så er man imod. Man taler meget om nærdemokrati. Når vi stiller forslag om at udvide nærdemokratiet i tillid til, at de folkevalgte politikere i kommuner og amter sagtens kan finde ud af de ting her, så er man imod.

Socialdemokratiet har fuld tillid til, at såvel Venstrefolk og socialdemokrater som andre ude i det kommunale nærdemokrati sagtens kan håndtere lovforslaget og få meget godt ud af det til fælles gavn for såvel kommuner som amter og såmænd også til gavn for hele samfundet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil først lige gøre op med hr. Poul Nødgaards lidt platte opfattelse af SF's socialismebegreb, som vi må tale nærmere om ved en senere lejlighed.

SF er grundlæggende et decentralt parti, og derfor undrer det mig, at Venstre, som også i udgangspunktet er decentralt, ikke kan acceptere, at kollegerne rundt omkring i byråd og amtsråd selv kan træffe beslutning om, hvad det er, man vil bruge sine penge til.

Jeg vil godt understrege, at det ikke er socialismen, der bliver indført i dag, og jeg synes, at fru Else Winther Andersen har gjort alt for meget ståhej ud af dette ganske begrænsede lovforslag. Det, det handler om, er at udnytte en overskudskapacitet. Det, det handler om, er at gøre tingene bedst og billigst og give kommuner, amtskommuner og stat disse muligheder.

Så det handler altså ikke om at smadre det private erhvervsliv, og der er ikke nogen kommune, der har det som sit mål, hvilket fru Else Winther Andersen godt ved. Sagen er, at det er en god historie at køre ud med i pressen, men der er bare intet i den.

Jeg kan give tilslutning til lovforslaget, og SF stemmer for.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne begynde bagfra og starte med at svare fru Anne Baastrup, der siger, at Venstre har gjort alt for meget ståhej ud af det her lovforslag, men det viser sig nu, når vi skal til at trykke på knapperne, at det ikke er lykkedes os at trænge igennem på trods af al den ståhej, vi har gjort. Vi mener virkelig langt og dybt ind i vores sjæl, at det her lovforslag ikke er et, vi kan bruge.

Hvorfor kan vi så ikke det? Det er så videre til hr. Holger Graversen. Det kan vi ikke, fordi en kommunalbestyrelse og et amtsråd er valgt til at træffe de overordnede beslutninger, men de skal bestemt ikke træffe overordnede beslutninger på bekostning af borgernes skattepenge ved at bruge dem som risikovillig kapital.

Når man bliver valgt lokalt som politiker, så er det i hvert fald ikke for at skulle gå ind og drive en erhvervsvirksomhed. Det kan jeg tale med om, og det er der mange andre i denne Folketingssal der også kan.

Vi skal derimod se på, hvad der kan tjene borgerne bedst, og det er nu engang, at den service, de får, er både den bedste og den billigste, og det kan man aldrig nogen sinde finde ud af, hvis ikke priserne bliver prøvet af.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det er til hr. Holger Graversen, der taler om murens fald m.v. Det, det drejer sig om, er jo, at det her er offentlig volumensyge. Socialdemokratiet taler ofte om nødvendigheden af private arbejdspladser, men vi står nu med en lovgivning, der helt klart vil betyde nedlæggelse af private arbejdspladser. Man har omkring de ting her forsøgt sig med det modsatte argument i Socialdemokratiet, og det er helt utroligt og grotesk, at man nu tror på, at det her ikke koster arbejdspladser i den private sektor. Vi ved alle sammen, at udbygningen af den private sektor er en nødvendighed også for fremtiden.

Til fru Anne Baastrup kan jeg kun sige, at vi føler os mindst lige så decentrale som SF, men vi har den holdning, at byrådspolitikere og lokalvalgte er valgt til at varetage de basale opgaver, en kommune har. Det, at man er valgt til et byråd, en kommunalbestyrelse, betyder nu engang ikke, at man kan drive erhvervsvirksomhed og slet ikke for skatteborgernes penge.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne udtrykke den dybeste sympati over for hr. Poul Nødgaard, som jeg forstår har en svær stund. Han frygter for det danske samfunds totale ødelæggelse, han forudser alle mulige ulykker, og han dels truer, dels besværges ved at sige, at han skal nok følge, hvordan det her går – ja, det manglede da bare andet, det har han da pligt til, og det gør han vel også i mange andre ting.

Hvor slem hr. Poul Nødgaards feber er, kan man jo forstå af, at han sammenligner med det system, der faldt i Sovjet. Jeg skal derfor erindre hr. Poul Nødgaard om, at det sovjetiske system byggede på diktatur, medens vort system byggede på demokrati. Derfor er enhver sammenligning helt ud i Sibirien og ikke fem flade øre værd.

Jeg vil gerne sige, at CD ser ganske pragmatisk på disse ting. Jeg har efter virkelig mange års kendskab – idet jeg har levet godt og vel mit halve liv i den private sektor og så knap et halvt i den offentlige sektor i forskellige sammenhænge – den opfattelse, at der er nøjagtig lige så mange dygtige, ansvarsbevidste, flittige, kompetente, kreative medarbejdere i den offentlige sektor, som der er i den private sektor.

Jeg tror ikke, at man skal læse ret meget hverken på avisers forsider eller erhvervsider for at vide, hvad der sker af fejl, af dumheder, af krak, af skandaler i den private sektor, hvilket vel ikke kan undgås, for det er jo kun mennesker, der opererer begge steder. Men at udnævne private arbejdspladser som mere værdifulde for samfundet end offentlige arbejdspladser, det vil jeg bestride.

En opgave skal løses dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt, og hr. Poul Nødgaard fremskrev en situation, hvor ét amt opsiger en kontrakt med et andet amt eller en kommune med en anden kommune, og hvad sker der så? Ja, der sker såmænd nøjagtig det samme, som hvis to selskaber, to firmaer i ind- eller udland eller mellem ud- og indland, opsiger deres kontrakter med hinanden; der sker ganske nøjagtig det samme.

Så siger Venstres ordfører, at de folkevalgte kun skal træffe de overordnede beslutninger – jamen det benægter dette lovforslag da heller ikke. Hvis de folkevalgtes, de lokalvalgtes overordnede beslutning går ud på, at amtet, kommunen skal tage sig af de og de opgaver, så er beslutningen dermed truffet demokratisk og helt i overensstemmelse med et system, som jeg næppe tror at Venstre ønsker afskaffet. Og derfor undrer det mig såre, at det skulle være liberalisme at holde nogen ude fra konkurrence.

I en tid, hvor vi i Europa og verden over åbner mere og mere for deltagelse også fra sider og fra kræfter, som vi for ganske få år siden ikke tillod at konkurrere med eksisterende virksomheder, organisationer og institutioner i Danmark, mener jeg – nu er det jo ikke op til mig at give den endelige fortolkning af, hvad liberalisme er, men man har jo lov at have sin opfattelse af det – at Venstre er gammelliberalistisk; det er hundrede år gamle tanker.

Hvis der er åbent for konkurrence, så lad de tusind blomster blomstre, så tillad enhver, som har mandat og myndighed dertil, at forsøge sig og gøre sit bedste; nogle gange vil det bedste være ved privat foretagsomhed, andre gange ved fælles virksomhed, det må netop stå sin prøve i hver enkelt sag, og sådan vil det også være om en, to og fem generationer.

Ikke nervøs! Den, der dør af skræk, skal begraves i en rendesten – og jeg mener ikke, der i det foreliggende forslag er nogen som helst anledning til at være forskrækket.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg undrer mig over, at den konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, kan stå her og påstå, at lovforslaget betyder nedlæggelse af private arbejdspladser ude i kommuner og amter. Tror man virkelig, at alle de folkevalgte politikere i amter og kommuner inklusive konservative og Venstrefolk er så – undskyld udtrykket! – dumme, at de vil gå med til sådan noget? Og man skal bemærke og huske, at samarbejdet ude i kommunerne og amterne faktisk foregår meget fint og i samdrægtighed. Der er næsten intet ude i amterne og kommunerne, som foregår ved afstemninger; der samarbejdes på tværs af de politiske skel. De samarbejder faktisk langt bedre, end man gør her i Folketinget.

Der er intet belæg for at påstå, at der vil blive nedlagt private arbejdspladser. Det er jo understreget i lovforslaget, at det ikke er nye opgaver,

det drejer sig om. Man skulle jo tro, når man hører De Konservatives og Venstres ordførere, at kommuner og amter nu vil i gang med at oprette servicevirksomheder og produktionsvirksomheder, lave nye produkter osv. Det er der ikke tale om. Det er understreget, at det kun er de opgaver, man hidtil har udført for sig selv ude i amterne og kommunerne, det drejer sig om.

Så kan jeg ikke lade være med at spørge Venstres ordfører: Er hr. Evan Jensen og formanden for Amtsrådsforeningen, hr. Kresten Philipsen, fæle socialister? Så vidt jeg husker, har de en anden partifarve. Jeg vil godt spørge: Hvad siger de til lovforslaget? Er der nogen som helst kommunal- og amtspolitikere fra Venstre, som er imod forslaget? For så vil jeg godt høre det fra talerstolen.

Nej, sagen er, som hr. Melchior sagde, at Venstre har udviklet sig til et gammelliberalistisk parti, som kun ser ideologi, og som altid opfatter det offentlige som modpol til det private erhvervsliv, hvor vi andre for længst har erkendt, at der skal være et naturligt samspil og samarbejde mellem det offentlige og det private erhvervsliv.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det par minutter, man har her, vil jeg bruge på hr. Arne Melchior, for der er en masse ting, som han totalt har misforstået.

Det, jeg sagde om den situation, at ét amt opsiger et andet, var, at det selvfølgelig kan foregå på de vilkår, som hr. Arne Melchior beskriver, men der var en tilføjelse, som hr. Melchior ikke hørte, og det var, at jeg har sværet ved at tro, at den amtskommune, der pludselig står med en ledig stab af medarbejdere og en overkapacitet af ansatte, fordi den ikke længere skal udføre opgaver for en anden amtskommune – det kunne også være en kommune – opsiges dem. Det er en regel i den offentlige sektor, at man meget nødig afskediger nogen, og det vil sige, at man finder pladser til dem forskellige steder, på institutioner og lign., og får dem placeret her og dér. Jeg vil gerne spørge hr. Arne Melchior om, hvem der skal betale det gilde. Det skal skatteyderne i den pågældende kommune, og det er sådan, det vil komme til at foregå, hvis det her bliver ført ud i livet.

Så vil jeg godt nævne en anden ting, som hr. Melchior totalt har misforstået, og det var med hensyn til min omtale af Sovjetunionen. Det

samfundssystem, Sovjetunionen havde, bestod jo af flere elementer. Jeg omtalte et af elementerne, og det var, at i det sovjetiske system, før det blev lavet om her for et par år eller tre siden, var det jo sådan, at man stort set gik ind for, at alt skulle foregå over den offentlige sektor, og det er det, man nu er på vej til i Danmark, og som jeg tager afstand fra.

Det, der forundrer mig allermost, vil jeg gerne sige til hr. Arne Melchior, er, at CD, som jeg altid har troet stod som ambassadører – det er et flot udtryk – for dansk erhvervsliv, pludselig nu, fordi de sidder i en socialistisk ledet regering, er hoppet over i den lejr og siger, at alt, hvad Socialdemokraterne kommer med, kan de gå ind for. Jeg er dybt rystet, og jeg kunne godt tænke mig, at CD's få tilbageværende vælgere blev gjort opmærksom på, hvordan CD gebærder sig i de her lovgivningsspørgsmål, som i den grad vedrører dansk erhvervsliv.

Derfor er det rigtigt, at det er en svær stund for os i Fremskridtspartiet at se en lov vedtaget, som vi er så indædte modstandere af. Jeg synes, det er en ulykke for Danmark, at vi får vedtaget denne lov.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Hvad et flertal her i dag ser ud til at ville vedtage, er erhvervsmæssigt dumt; det er en vækstdræber. Vi kunne have sat gang i erhvervslivet ved udlicitering, men alt det er sagt ganske udmærket af vores ordfører.

Det, jeg synes er det værste, og som kalder mig herop, er, at det også er en miljømæssigt meget, meget dårlig dag i dag, en rigtig slem dag for miljøet. Det bliver det, fordi vi nu vil få flere offentlige virksomheder, der skal kontrolleres af offentlige myndigheder, og det giver miljøproblemer. Det har vi set gang på gang. Det er jo ikke mange måneder siden, vi fik endnu en rapport, der viste, at 25 pct. af de offentlige rensningsanlæg ikke levede op til de krav, der er.

Når det så bliver sagt, at kommunerne skal fortsætte med det her, bliver det jo meget svært at være miljøbevarende, når man ikke får skilt magten ad i vores samfund. Det er kernen i det samfundssystem, vi har, at der ikke må være nogen form for magtkoncentration. Vi skal have skilt produktion og det at være myndighed ad. På den måde kan borgerne være sikre på, at der er nogle, der tager det miljømæssige ansvar, og at der er nogle, der bliver sat til at kontrollere

det; kun på den måde kan borgerne være sikre på at få et godt miljø her i landet.

Nu lægger vi op til en model, som blev forkastet i Østeuropa. I 1980'erne og i 1970'erne var der mange fra den borgerlige side, der sagde: Det her kommer til at gå miljømæssigt galt, fordi der er offentlige virksomheder, der bliver kontrolleret af det offentlige; der er ikke den samme strengthed. Fra alle sider i venstre side af salen blev der sagt: Nej, nej, der sker ikke noget ved det. Men efter at Muren er faldet, har vi set, hvor slemt det gik.

Vi løber måske ikke ind i det samme; men vi får noget, der efter danske forhold er uacceptabelt, og vi får en masse miljøproblemer, som vi skal løse efter det her.

Jeg må på det bestemteste advare mod det her forslag.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Først vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at vi ikke skyder på de offentligt ansatte, men på den ulige konkurrence, der vil finde sted som konsekvens af det her lovforslag. Det bliver totalt uigennemsigtigt at finde ud af, hvordan det offentlige bruger sine ressourcer.

Som argument for lovforslaget siges der, at hvis en kommune har uudnyttede ressourcer, kan man lige så godt bruge dem på at løse opgaver for andre kommuner. Nej, hvis man har uudnyttede ressourcer i sin kommune, er det, fordi man har drevet sin kommune dårligt, og så synes jeg tværtimod, man skulle se på, hvordan man kunne lave nogle omstruktureringer i stedet for at udvide.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det er hr. Arne Melchior, der bringer mig herop. Han taler om fejl, dumheder m.v. i den private sektor, og det sker jo som bekendt, fordi man kun er mennesker.

Ja, men de mennesker, der laver fejl, dumheder m.v. i den private sektor, betaler selv for det. Nu er det skatteborgerne, der kommer til at betale, hvis det er sådan, at byrådsmedlemmer m.fl. kaster sig ud i et erhvervseventyr, som de ikke magter.

Jeg mener, at hr. Holger Graversen brugte udtrykket: De er ikke så dumme ude i kommunerne, at de vil nedlægge private arbejdspladser m.v.

Jamen jeg kan da kun være glad for, at man de steder, hvor der er borgerligt flertal, ikke går om bord i en sådan lovgivning.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det er til hr. Arne Melchior, der talte meget om konkurrence. Det, jeg hørte hr. Arne Melchior sige, var, at man ikke gik ind for konkurrence.

Jeg vil da gerne spørge Arne Melchior direkte om ...

Formanden:

Hr.!

Else Winther Andersen (V):

... hr. Arne Melchior om, hvordan man havde tænkt sig at løse opgaverne, når man ikke kan se, hvad prisen er på dem.

Det, jeg hørte, der blev sagt, var, at man anbefalede, at de priser, der var fremme, var i orden.

Jeg vil gerne have hr. Arne Melchior til at forklare mig, om det virkelig er det, CD går ind for: at al offentlig produktion bare er i orden, og at vi ikke behøver at få noget lagt ud i offentlig konkurrence.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Else Winther Andersen benyttede ikke engang sine fulde 2 minutter, så hun har haft rigelig tid til at svare på hr. Graversens meget rimelige spørgsmål, nemlig hvordan Venstre i Amtsrådsforeningen, i Kommunernes Landsforening og rundt omkring i amter og kommuner stiller sig til dette her forslag.

Og så er det forkert, at jeg skulle have sagt, at al offentlig produktion er rigtig og rimelig; det har jeg ikke sagt noget som helst om. Men vi har jo licitationsregler inden for EU, således at opgaver over en vis størrelse jo alligevel skal ud i licitation.

Må jeg sige til hr. Nødgaard, at vist er man da ked af at afskedige nogen. Det er man faktisk også i den private sektor. Og når samarbejdspartnere og leverancer svigter i den private sektor, søger man da at produktudvikle og skaffe sig nye ordrer – vi har et eksempel på forsiderne af aviserne hver dag i disse dage – det er da ganske logisk, og det gør man også i kommunerne. Men hvis kommunerne må nedlægge en virksomhed, må de pågældende medarbejdere selvfølgelig afskediges, og det vil de blive; det er der garanti for.

Det er også et svar til hr. Bendt Bendtsen, når han spørger, hvem der skal betale gildet. Man kan jo ikke bebrejde amts- og kommunalpolitikere, at de går hen og laver ting på borgernes bekostning, som det blev kaldt. Men samtidig vil de jo gerne genvælges, og borgerne er faktisk ikke så dumme, og pressen sover ikke så fast, så det skal nok blive opdaget, hvis der laves virksomhed på borgernes bekostning, og så bliver de ikke genvalgt. Og det er så det samme som i den private sektor: Hvis en direktør eller en bestyrelsesformand ikke er dygtig nok, så bliver han gået. Det bliver en embedsmand også, det bliver kommunalpolitikere også, så der er tale om nøjagtig den samme indsats, den samme risiko og den samme chance.

Så sagde hr. Nødgaard, at CD er ambassadører for dansk erhvervsliv. Den betegnelse vil vi da meget gerne vedkende os, men dansk erhvervsliv skal nok vide at klare sig. Hvis dansk erhvervsliv, hvis den private sektor er så dygtig og så kreativ, som det påstås – og som jeg også påstår – er jeg ganske sikker på, at den, når den kan klare sig i international konkurrence, også nok kan klare sig i konkurrencen med kommunerne.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er egentlig lidt overraskende, at sådan et forslag giver så lang en debat i dag. De folk, der er velbevandrede i det kommunale system og har brugt en del af deres år dér, ved jo, hvilken gang makværk dette lovforslag er.

Når jeg så alligevel finder anledning til at gå herop, selv om jeg synes, at der fra oppositionens side allerede er blevet sagt mange udmærkede ting om de dårligdomme, forslaget fører med sig, er det jo, fordi der bliver stillet et spørgsmål fra hr. Holger Graversen, som går ud på, om der i det hele taget er nogen Venstre-kommunalpolitikere, der er imod det her forslag.

Jeg har dyb forståelse for, at et socialdemokratisk folketingsmedlem spørger om sådan noget. Når man i den grad har mistet sin kontakt til det kommunalpolitiske bagland, er det jo ikke unaturligt, at man kommer meget i tvivl om, hvordan det nu er, de reagerer derude. Hvis man derimod ville komme lidt ud i det kommunalpolitiske bagland, ville man finde ud af, at langt flere kommunalpolitikere end Venstrefolk og andre i den borgerlige opposition er imod det her forslag.

Så jeg kan forsikre for, at selv om vi har mange medlemmer i kommunalbestyrelserne og amtsrådene, så ved vi, at der er fantastisk mange, der er imod det her forslag. Det har jeg i grunden heller ikke hørt at der skulle være nogen der kunne være i tvivl om, men nu har jeg i hvert fald medvirket til afklaringen.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det er tydeligt, at CD har fået ny ordfører i dag, for ellers ville man ikke have bragt det med EU-reglerne om licitation med grænsen på 1,6 mio. kr. ind i debatten, for så ville man have læst de svar, der er kommet i udvalget, hvoraf det tydeligt er fremgået, at de fleste af de opgaver, der bliver udført i kommunerne, ligger langt under den grænse.

Det er et af de områder, vi har gjort meget opmærksom på, og vi mener, det er en fejl, at licitationsgrænsen skal følge EU-reglerne. Og vi har ikke kunnet forstå, at regeringen ikke i det mindste har villet flytte den grænse nedad.

Og jeg forstår da slet ikke, at et parti som CD, der vil stå for også at tegne erhvervslivet, ikke har ønsket at give en chance til de mindre håndværkere og de mindre erhvervsvirksomheder, så de kan komme til at udføre nogle opgaver. De bliver udelukket her, fordi kommunerne uahæmmet kan gå ind og overtage opgaverne, uden at det skal synliggøres, hvad en opgave skal koste.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Nu sker der noget, jeg ikke troede var muligt: Jeg er faktisk enig med hr. Arne Melchior i én betragtning, og det er betragtningen om, at hvis en erhvervsvirksomhed pludselig ikke har så meget at lave mere, så afskediger man de folk, som man ikke har brug for, for virksomheden kan ganske enkelt ikke køre rundt, hvis man har et antal medarbejdere, som der ikke er nogen opgaver til.

Men så hører enigheden op, vil jeg gerne sige til hr. Melchior, for det, der sker i den offentlige sektor, er jo, at hvis man skal af med nogle folk ved en institutions nedlæggelse el.lign., så sker der tit det, at man siger, hvis man f.eks. nedlægger en skole: Skolepedellen har været ansat i 20 år, ham finder vi et job til på en skole som hjælpepedel, andre sætter vi dér osv., således at man fortsat har den samme medarbejderstyrke.

Det, jeg gerne vil have at hr. Arne Melchior skal forstå, er, at det, Fremskridtspartiet frygter, er, at når den her lov bliver vedtaget, kan der meget vel ske det, at en amtskommune, der ikke længere har en stor opgave for naboamtet, på forskellig vis alligevel beholder den medarbejderstyrke, som man hidtil har haft.

Og så er spørgsmålet til hr. Arne Melchior: Hvem skal betale det gilde? Det skal bl.a. hr. Arne Melchior og hr. Poul Nødgaard, og hvad vi ellers hedder alle sammen som skatteydere i dette land. Det er sådan, det foregår i den offentlige verden i langt, langt de fleste kommuner og amtskommuner. Hvis hr. Melchior også ville forstå det element i lovforslaget, synes jeg, vi er nået temmelig langt.

Så vil jeg i øvrigt gerne spørge hr. Arne Melchior, selv om det selvfølgelig er kedeligt at bevæge sig herop en gang til: Hvor meget har partiet CD egentlig drøftet dette lovforslag og dets konsekvenser med det erhvervsliv, som CD siger at de så helhjertet bakker op?

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er sådan set beskæmmende at se den interesse, der er for denne sag, når vi ser på tilhørerpladserne og på presselogen.

Hvis vi diskuterer disse ulidelige personsager, hvor politikerne vil have fat i hinandens bundpropper eller laserlys eller noget andet, står hele samfundet på den anden ende, men når vi her virkelig diskuterer ændringer i hele samfundsstrukturen, ændringer, som vi har set ikke virker ude omkring i verden, så er der desværre ikke nær den samme interesse hverken hos pressen eller – ser det ud til – i befolkningen.

Det er jo helt klart sådan, at vi mennesker ikke er anderledes, end at hvis vi skal kontrollere os selv, er vi mere langmodige, end når vi er sat til at kontrollere nogle andre; det er jo helt logisk. Når hr. Arne Melchior kommer med en masse argumenter heroppefra, så kunne jeg godt lide at få et argument for, hvorfor det hele så ikke skal være offentligt. Det ville da være meget nemmere, hvis det hele blev offentligt, for så holdt det jo op af sig selv længe før.

Jeg har somme tider tænkt på at stemme for de her love, bare for at få det til at blive overstået, og så man finder ud af, at det ikke kan virke.

Og sikke noget sludder, at man vil straffe kommunalbestyrelsesmedlemmer ved ikke at vælge dem, fordi de sidder i en bestyrelse med

underskud! Hvordan skulle man kunne komme til det, hvis det samme kommunalbestyrelsesmedlem er lynende dygtig til at sørge for skolevæsenet, ældreplejen, alle institutionerne og det hele? Skulle man så være ligeglad med, hvordan de kommunale opgaver behandles, fordi han tilfældigvis ikke havde forstand på at drive forretning et eller andet sted?

Det er helt klart sådan, at når de, der skal kontrollere, også selv skal udføre arbejdet, er det dømt til at gå galt; det vil aldrig gå anderledes, og vi har ikke nogen langsigtede eksempler på, at det er gået anderledes.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. er stadig væk ikke kommet noget svar fra Venstre på spørgsmålet, om de ledende kammerater inden for det kommunale liv i Venstre er enige med Venstre herinde, altså: Er Kresten Philipsen og Evan Jensen enige i Venstres politik her? Det synes jeg ikke rigtig vi har fået noget svar på.

Langkilde sagde, at dette forslag vil gå ud over miljøet . . .

Formanden:

Hr.!

Kristen Touborg (SF):

Hr. Langkilde, undskyld!

Hr. Langkilde sagde, at dette forslag vil gå ud over miljøet, og så brugte hr. Langkilde eksemplet med, at der er 25 pct. af de kommunale rensningsanlæg, der ikke opfylder kravene.

Det er korrekt. Men det, jeg godt kunne tænke mig at vide, er så, hvad der er De Konservatives bud på en bedre kontrol end det forhold, at vi nu har kommunale rensningsanlæg, der drives kommunalt, og som er kontrolleret af amterne. Hvad er det for en ændring, De Konservative gerne vil have? Er det en statslig kontrol, eller er det en privat kontrol? Er det private virksomheder, der skal gå ind og kontrollere kommunale rensningsanlæg?

Risikoen for, at der ville kunne sættes langt større spørgsmålstegn ved, om det er en korrekt kontrol og en uvildig kontrol, er i høj grad til stede. Så jeg vil meget gerne have udmøntet, hvad det er for en ændring, De Konservative gerne vil have på det område.

Jeg finder faktisk, at det er en udmærket form for kontrol, vi har, og jeg finder ikke, at det er sådan, at amterne ligefrem er kammerater med

kommunerne og på den baggrund lader tingene slippe igennem.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Nødgaard siger igen, at han frygter, at hvis en kommunal virksomhed bliver overflødiggjort, vil man ikke opsige de pågældende fritstillede personer i kommunen. Jamen det kan godt komme til at ske; det er da ganske rigtig. Og dér holder min sammenligning med den private sektor jo også glimrende.

I en lang årrække, hvor man fik mere rente i banken for ikke at udskrive checks, og hvor der blev indført plastic kort og alt det dér, som skulle gøre det lettere for pengesektoren at have færre ansatte, ansatte man 15.000 nye mennesker og stod efter ca. 10 års udvidelse af filialnettet og af antallet af medarbejdere foran dramatiske opsigelser i massevis, fordi man havde fejlet i sin politik.

Det er sket i den private sektor, det sker også i dag i den private sektor, og det kan selvfølgelig også ske i den offentlige sektor. Men det er min opfattelse, at den offentlige sektor er mindst lige så meget – højest sandsynligt meget mere – under kontrol af pressen og offentligheden og vælgerne, end det er gældende i den private sektor. Og det er dér, min sammenligning holder; for selvfølgelig vil hr. Nødgaard og hr. Melchior eller hr. Jensen og hr. Petersen da ikke finde sig i at skulle betale for kommunale og amtskommunale politikeres fejltagelser. Så vil de selvfølgelig fyre dem. Så enkelt er det, og den kontrol er meget stærkere, end vi kender i den private sektor.

Så spørger hr. Kai Dige Bach, hvorfor jeg ikke tager skridtet fuldt ud og gør det hele offentligt. Jamen det er jo netop det, vi har oplevet i Østeuropa. Det har vi jo aldrig haft tendenser til her. Det kan ikke nytte – og jeg synes, at det er under hr. Kai Dige Bachs værdighed – at tage mit argument og køre det ud i ekstremit for så at sige, at så duede det altså ikke. Det er ikke mig, der har kørt det ud. Jeg taler netop om konkurrence, jeg taler netop om adgang til markedet, og så er jeg ganske ligeglad med, hvilke virksomheder der har den adgang, bare de gør det dygtigt.

Og så har flere Venstrefolk haft ordet nu den sidste halve time, men vi har stadig ikke hørt, hvordan Amtsrådsforeningens formand, den navnkundige og meget dygtige og meget hengivne Venstremænd hr. Kresten Philipsen og

hans bestyrelse stiller sig til dette forslag. Må vi så få det at vide?

Formanden:

Så er det hr. Niels J. Langkilde og fru Else Winther Andersen, og efter disse 22 korte bemærkninger tror jeg, vi kan give ordet til indenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Hr. Kristen Touborg stillede spørgsmålet, om vi så skulle til at gå over til, at de kommunale rensningsanlæg skulle kontrolleres af staten. Nej, det ville ikke hjælpe noget. Det ville stadig væk være det offentlige, der kontrollerede det offentlige. Det har vi ikke tillid til. Et grundlæggende konservativt synspunkt er, at man skal sprede magten, og noget sådant vil ikke leve op til det.

Skal vi så til at have privat kontrol af offentlig virksomhed? Det var unægteligt noget af en nyskabelse. Jeg har ikke hørt om et sådant samfundssystem, hvor det offentlige står for al produktionen og det private kontrollerer. Nej, vi har en god, gammel model, hvor netop det private producerer og det offentlige er myndighed og kontrollant. Så kommer der en balance. Så har borgerne tillid til, at tingene bliver gjort ordentligt, fordi man har en offentlig sektor, der har århundreders tradition for at være en ordentlig offentlig myndighed, der ser efter, at de love, der er vedtaget, bliver fulgt. Det er det, vi skal have fat i.

Hvis vi ikke gør det, går det ligesom i Fyns Amt. Jeg havde lige fornøjelsen, inden jeg kom herved i salen, at læse et nyhedsbrev fra Fyns Amt, som er blevet kritiseret for alle de offentlige rensningsanlæg, som overskrider grænserne, og der stod noget om, at de sandelig også er hårde ved dem, og at de havde gjort flere forskellige ting. Og man kunne ikke sige, at de blev stillet værre end de private, for de private virksomheder havde slet ikke haft nogen overtrædelser.

Nej, det havde de ikke, for der er netop den forskel, at der er offentlig kontrol med dem. Den kontrol er nidkær og ordentlig, sådan at der ikke sker nogen fejl, hvorimod man er mere lempelig eller måske mere forstående over for en offentlig myndighed. Og den situation har hverken miljøet eller menneskene godt af.

Vi vil altså ikke leve i en forurenede verden, og vi skal ikke indbygge systemfejl, som gør, at vi

får mere forurening. Der skal vi netop have den klassiske deling imellem, hvor produktionen ligger, og hvor myndighedsopgaven ligger. Det er et skred i den forkerte retning, hvis vi går videre ad denne vej, og det vil jeg advare stærkt imod.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det er til hr. Kristen Touborg m.fl., der har efterlyst, hvordan vores borgmestre ude i kommunerne og amterne stiller sig til dette lovforslag.

Nu vil jeg godt sige, at vi altså ikke bruger ordet kammerater. Vi er nemlig venner.

Det, det drejer sig om her, er, at ca. 95 pct. af borgmestrene rundt omkring i landet er imod dette lovforslag.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt takke det brede flertal i Folketinget, som nu indstiller dette lovforslag til vedtagelse.

Samtidig vil jeg godt udtrykke min beundring over, at man kan få Murens fald blandet ind i denne her problemstilling, at man på baggrund af et forslag, der giver kommunerne, det decentrale Danmark, nogle større frihedsgrader i tilrettelæggelsen af deres arbejde, kan få Murens fald blandet ind i det.

Jeg siger det også lidt, fordi jeg måske nok synes, at man fjerner sig en smule fra den reelt meget hverdagsagtige løsningsmodel, der ligger for dette her. Jeg vil godt sige lidt om det på baggrund af fru Winther Andersens indlæg. Fru Winther Andersen var inde på, at nu skabte man et lukket kommunemarked, og at der var tale om, at her kunne man så bare bytte ydelser.

Om det vil jeg godt sige – og det er en gentagelse fra udvalgsbehandlingen; det er også en gentagelse fra førstebehandlingen, men der er tilsyneladende grund til at sige det én gang til: Lovforslaget her vil ikke medføre et lukket kommunemarked. Det vil sige, at der ikke bliver tale om et marked, hvor private erhvervsdrivende vil være udelukket fra at deltage, eller hvor private erhvervsdrivende vil blive udsat for en ulige konkurrence. Jeg synes, at udvalgsarbejdet har leveret meget godt belæg for, at det er ren skræmmekampagne, der er tale om her.

Jeg synes også, at det er udtryk for en mistillid af rang over for kommunalpolitikere rundt omkring i landet, en mistillid, fordi det, man reelt siger, jo er, at man hellere vil undertrykke sit private erhvervsliv end finde den mest rationelle løsning. Jeg synes i den grad, at man

mangler belæg for overhovedet at kunne argumentere for, hvorfor i alverden en kommunalbestyrelse med vilje skulle gå hen og underbyde det private erhvervsliv og dermed fjerne gulvtæppet under noget af det, som man selv lever af i kommunen.

Jeg synes, at det er lykkedes VKZ omkring dette lovforslag at tegne et billede af kommunalbestyrelsesmedlemmer, som om de ikke rigtig ved, hvad det er, de har med at gøre, som om de alene er optaget af deres egen lille bitte snævre cirkel og ikke af den samlede udviklingsmulighed inden for kommunen. Hvorfor i alverden skulle en kommune være interesseret i at save den gren over, som den selv sidder på, nemlig det private erhvervsliv?

Jeg synes, det er en lidt forstemmende mistilid til kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer rundt omkring i landet, og det synes jeg faktisk er forholdsvis urimeligt.

Så sagde hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre, at det her lovforslag var noget makværk, og derfor gjaldt det om at få så lidt ud af det som overhovedet muligt. Jeg synes stadig væk, at man mangler en besvarelse på det spørgsmål, som en lang, lang række af ordførerne her i dag har stillet: Hvorfor skulle Venstremanden Kresten Philipsen fra Amtsrådsforeningen anbefale et makværk? Hvorfor i alverden skulle Venstremanden, der er formand for Kommunernes Landsforening, gøre det?

Og hvis det virkelig er sådan, at der skulle være, jeg tror, fru Else Winther Andersen sagde 95 pct. af borgmestrene rundt omkring i landet eller af kommunalbestyrelsesmedlemmerne – det stod vist ikke helt klart – der var imod dette her, hvorfor i alverden skulle Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen så anbefale det? Tror man, at der er en så ringe repræsentativitet i de kommunale organisationer i forhold til baglandene? Der er da et eller andet, der fuldstændig svipser i logikken omkring den måde, man argumenterer på.

Så spurgte fru Anne Baastrup om EU-forholdene, og dér vil jeg godt bekræfte, at det spørgsmål, som fru Anne Baastrup stiller, har været forelagt Erhvervsministeriet. Erhvervsministeriet har oplyst, at det forhold, at en offentlig myndighed vælger at udbyde tjenesteydelser omfattet af bilag I B, ikke i sig selv medfører, at de regler om udbud, der gælder for tjenesteydelser opført på liste I A, skal følges. Det betyder, at det forhold, at det efter lovforslaget er en betingelse for kommunal opgaveudførelse, at der er

sket udbud også af tjenesteydelser omfattet af bilag I B, således ikke indebærer, at EU-reglerne skal anvendes i videre omfang, end det ellers ville have været tilfældet.

Det vil sige: Der ændres ikke ved den nuværende retstilstand på dette område.

Så spurgte hr. Bendt Bendtsen, om vi var villige til at lade enten Konkurrencerådet eller Udliciteringsrådet se på det regelsæt, som man skal operere efter. Ja, det er vi i udpræget grad. Det er vi i så udpræget grad, at selve regelsættet er blevet til i et samarbejde mellem Finansministeriet, Erhvervsministeriet, Indenrigsministeriet og Konkurrencerådet. De er selv med til at udforme reglerne, så til det må svaret vist være et meget klart ja.

Så bliver jeg også spurgt af fru Else Winther Andersen om det, der har med EU-Kommissionens arbejde med lovforslaget at gøre. Dér kan jeg sige, at der ikke er nogen EU-problemer i forbindelse med lovforslaget. Når lovforslaget er vedtaget og reglerne er endeligt finpudset, sender vi dem til orientering for Kommissionen, men der er ikke mere noget udestående imellem Kommissionen og det danske Folketing på dette område.

Så alt i alt synes jeg, at det har været et meget spændende arbejde, vi har haft her i Folketinget omkring et lovforslag, som på den ene side er en tillids erklæring til det decentrale Danmarks evne til at løse opgaver, uanset om det drejer sig om det private eller det offentlige regi, og samtidig er det et skridt i retning af at få den maksimale udnyttelse af de ressourcer, der nu engang er til stede inden for den offentlige sektor, det vil sige en løsning, som det kommunale Danmark har efterlyst i årevis.

Bendt Bendtsen (KF):

Når ministeren glæder sig over det brede flertal, der samler sig bag loven, så vil jeg da godt sætte spørgsmålstegn ved det, når både Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet stemmer imod dette lovforslag og er hårdt imod det. Så det med det brede flertal kan da vist ligge på et lille sted.

Ministeren undrer sig ligeledes over, at der er nogle, der benytter ordene Murens fald. Jamen så må jeg da sige til ministeren – og det kan vi da se på referatet her fra salen – at det var hr. Holger Graversen fra Socialdemokratiet, der gjorde det, så den debat må man tage internt i Socialdemokratiet.

Når vi har været så meget imod dette lovfor-slag, er det, fordi man er ude på en glidebane. Hr. Arne Melchior var inde på det med en gli-debane. Han ønskede ikke, at det hele skulle være offentligt. Der er nu flertal bag loven om, at det offentlige kan indsætte bestyrelsesmed-lemmer i private selskaber. Man har vedtaget en lov om, at det offentlige kan investere i private firmaer, og i dag vedtager man en lov, som bry-der et vægtigt princip i kommunalfuldmagten. Det vil altså sige, at man er begyndt på glideba-nen, og så er det, man skal spørge sig selv: Hvor stopper man på en glidebane?

Ministeren siger også, at amter og kommuner ikke saver den gren over, som de sidder på. Jeg må igen gøre opmærksom på, at dette lovfor-slag betyder, at vi hindrer virksomheder i at opstå. Masser af firmaer, der i dag har trecifrede mil-lionomsætninger, og hvoraf mange i dag arbej-der i udlandet med store eksportindtægter til følge, er startet som små, private firmaer, der havde hele deres udkomme fra det offentlige. Det kan være Kompan, det kan være mange andre – altså velkendte firmaer, der er startet med at arbejde for det offentlige.

Men det, vi går imod på nuværende tids-punkt, er altså tab af private arbejdspladser, lige meget hvordan man ønsker at bortforklare det her.

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er fint, når indenrigsministeren præciserer, at når det gælder I B-ydelser, har vi ikke hermed accepteret, at vi skal have dem ud i udbud efter EU's regler; det er fint nok. De skal f.eks. ikke i EU-Tidende og den slags ting.

Men det afgørende er – og det kan svaret ikke afkræfte, tværtimod – det afgørende er jo, at man her påtvinger, at nogle ydelser skal i udbud, bare efter danske regler, også selv om de ifølge EU's regler ikke behøvede at komme i udbud, altså i almindeligt offentligt udbud.

Jeg synes, det er en forkert udvidelse af udbudskravet, som ligger her, og for en gangs skyld altså noget, som ikke er påtvunget os af EU, men som er kommet af helt mærkelige indenrigspolitiske årsager.

Men grunden til, at jeg tog ordet, var egentlig, at finansministeren nu er kommet til stede, og derfor vil jeg gerne spørge finansministeren, om han vil overveje – nu skal jeg nok lave det til-strækkelig blødt – om man skulle suspendere tvangsudliciteringscirkulæret inden for statens område i konsekvens af, at regeringen har ind-

set, at det er nødvendigt at lave en mere grundig undersøgelse af erfaringer med udlicitering end den viden, vi har i øjeblikket – og der henviser jeg til tillægsbetænkningen til lovfor-slag nr. L 151 – om ikke det ville være klogt at stoppe tvangsudliciteringen, når man selv har erkendt, at der er brug for en nærmere undersøgelse?

Arne Melchior (CD):

Der er kommet en nyt billede ind i debatten. Det er noget med en glidebane, og det er jo festligt med allegorier; dem holder jeg også meget af. De skal bare være holdbare.

De Konservative udlægger glidebane, som om at den nødvendigvis både er for lang, og at den fører ned i en afgrund. Jeg har stået på mange glidebaner som dreng og formodentlig også som voksen i overført betydning, og det er ofte endt ganske glimrende. Når man kan holde tungen lige i munden og fødderne ved jorden og glidebanen i øvrigt går lige ud og ikke skråt nedad, så er der ikke spor i vejen med en glide-bane. Og der findes nu engang ikke bedre kontrol, heller ikke med glidebaner, end det åbne samfund og det demokratiske samfund.

Derfor vil jeg atter påstå, at visse partiers frygt for denne lovgivning er ganske vildt over-drevet og unødvendig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 64 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 55 (V, KF, FP og Jacob Haugaard (UP)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministe-ren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 6/4 95. Første behandling 18/4 95.

Betænkning 18/5 95. Anden behandling 23/5

95. Tillægsbetænkning 30/5 95).

Formanden:

Som tidligere meddelt udgår denne sag af dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 219: Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

Af landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 19/4 95. Første behandling 26/4 95.

Betænkning 17/5 95. Anden behandling 24/5

95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 63 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) imod 53 (V, KF og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 238: Forslag til lov om tiltrædelse af protokol af 17. marts 1995 til overenskomst af 24. oktober 1978 mellem Danmark og Ungarn om undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 26/4 95. Første behandling 2/5 95.

Betænkning 17/5 95. Anden behandling 24/5

95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 stemmer (S, V, KF, FP, RV og CD) imod 13 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 218 om eftergivelse af statslån til udviklingslande tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 22/3 95. Første behandling 6/4 95.

Betænkning 16/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.